

NAVODILO ZA MONTAŽO

Glineni strešnik spada v strešno kritino visoke kakovosti in dizajna. Kot strešna kritina ima dolgo tradicijo in je še vedno najboljši material za kritje. Naši strešniki so izdelani na podlagi 140-letnih izkušenj, kar zagotavlja kakovost in zadovoljstvo uporabe.

Samo kritje je morda najbolj pomemben del postopka izdelave ali obnove strehe. Kupec se lahko odloči pokrivanje opraviti tudi sam, vendar je v tem primeru mogoče, da več izgubi kot bo dobil, saj so strešna dela resen posel in le strokovni krovec lahko zagotovi, da bo streha dobro izvedena.

Streha se pokriva z desne proti levi, začenši z nadstreškom proti slemenu strehe. Pri postavljanju strešnika se mora upoštevati, da „nosovi“ strešnika popolnoma nalegajo na letve, hkrati pa da spodnji del popolnoma nalega na zgornji del spodnje vrste strešnikov.

Zlasti je treba obrniti pozornost na paralelnost vzporednic in vertikal.

Če je to potrebno, je omogočena pritrnitev strešnika na letve s kovičenjem. Na območjih, kjer je vetrovno, je treba vsak peti strešnik pritrčiti s kovičenjem z žbljem E28/60. Na območjih, kjer pihajo nevihtni vetrovi, mora biti zakovičen vsak drugi strešnik.

Zaključni strešniki rešujejo zaključni del strehe na najboljši možni način, funkcionalno in estetsko. Zaključni strešniki se zakovičijo na letve, s čemer se povečuje varnost strešne kritine pred dvigovanjem pri nevihtnem vremenu. Snegobranski strešnik se uporablja, da bi zadržal plasti snega na strešni površini in s tem preprečuje njihov nagel i nenadzorovan zdrs. Na območjih, kjer so obilnejše snežne padavine, in s tem povečana obremenitev na snegobranski strešnik, v vrsti kjer so snegobranski strešniki, se zakoviči dvojna letva, ki preprečuje deformacijo letve za katero je zataknen snegobranski strešnik.

Da bi se ohranila trajna funkcionalna sposobnost strehe, prekrite s strešnikom, je treba poskrbeti, da se strešniki po daljših deževnih obdobjih hitro posušijo. V ta namen se uporabljajo odzračni strešniki, ki omogočajo prezračevanje spodnje strani površine strehe.

Pri nezgrajenih strehah oziroma podstrešjih, trajno aktivno prezračevanje podstrešnega prostora se doseže z vgradnjo po dveh odzračnih strešnikov med vsakim parom rogov. En odzračni strešnik se vgradi v drugo vrsto nad streho, drugi odzračni strešnik pa se vgradi v drugo vrsto pod slemenom za vsak par rogov in to na sredini med rogovi.

Za pokrivanje s strešniki zgrajenih podstrešnih prostorov obstajajo določeni tehnični predpisi, po katerih je za prezračevanje krovne kritine treba predvideti odzračni medprostor višine najmanj 2 cm prek katerega se prezračijo spodnja obloga strehe od nadstrešja do slemena. Svetla odprtina skozi katero vstopa zrak za prezračevanje znaša minimalno 2% ustrezne površine strehe, presek na izstopu pod slemenom pa najmanj 0.5%. Na podlagi teh smernic se določa način izvajanja prezračevanja in število kosov odzračnih strešnikov.

Pri nekaterih modelih odzračnih strešnikov se v odprtino za prezračevanje vstavi bakrena rešetka, da se prepreči vstop ptic na podstrešje.

Sleme in grebeni strehe (presek strešnih ravnin) se končajo s slemenjaki. Uporabljajo se tudi trokraki slemenjaki, končni slemenjaki in čelne plošče, da bi se oblikovala celotna streha. Postavljanje slemenjaka na streho se lahko izvede na dva načina.

Zalivanje slemenjaka z mortom je tradicionalni način montaže, zdaj se le redko uporablja.

Montaža na „suho“ je novejši način zaključevanja strešne ravnine, ki se vse bolj uporablja. Slemenjaki, končni slemenjaki in čelne plošče so zakovičeni na nosilno letev, ki je postavljena na vrhu slemena. Ta način montaže omogoča prezračevanje strehe skozi montažni prostor med strešnikom i sljemenjakom in tudi estetsko lepši vtis.

Streha je spodnji rob strešne ravnine. Konstruktivno se izvede tako, da omogoči nemoteno odvajanje vode iz strešnika v strešni žleb. Strešnik mora preseirati rob zadnje letve cca 80 mm, kar omogoča pravilno namestitev strešnega žleba.

[Type here]

Dimenzije strešnika - JUS EN 1304:2005

Povprečne vrednosti za dolžino in širino strešnika, ki so določene v skladu z metodami podanimi v standardu JUS EN 1024:2005, ne smejo odstopati od vrednosti, ki jih je deklariral proizvajalec za več kot $\pm 2\%$. Izmerjena srednja pokrivna mera mora biti v območju $\pm 2\%$ od pokrivne mere, ki jo je deklariral proizvajalec.

Določitev pokrivne dolžine (razmika med letvami) - JUS EN 1024:2005

Postopek: Strešniki se polagajo na ravno površino v dveh vrstah, po 12 kosov v vrsti, medsebojno so povezani z utori, tako da tvorijo stabilno celoto. Združeni strešniki v vzdolžni smeri se razmaknejo maksimalno, kolikor dovoljuje utor, da bi se izmeril največji razmik, oz. največja dolžina (L_1) med dvema identičnima točkama na prvem in enajstem strešniku. Strešniki se nato razmaknejo in ponovno združijo. Posamično se medsebojno zbijejo, kolikor to utor dovoljuje, da bi se po predhodno opisanem postopku izmeril najmanjši razmik (L_2). Srednja dolžina prekrivanja (l) oz. razmik med letvami se dobi iz naslednje enačbe:

$$l = \frac{L_1 + L_2}{20}$$

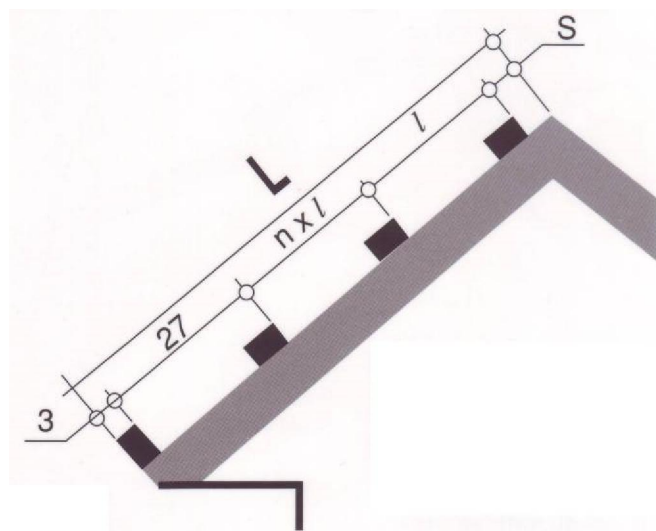

OPOMBA: Velja za vse strešnike z utorom.

Določanje dolžine roga

Dolžina roga se določa na podlagi:

$$L = (n - 1) \cdot l + (30 + S)$$

L - dolžin roga v cm

n - število vrst strešnikov

l - razmik letev v cm, se določi v skladu s standardom

- razmik med zadnjo letvijo in najvišjo točko slemena (se spreminja odvisno od modela in kota

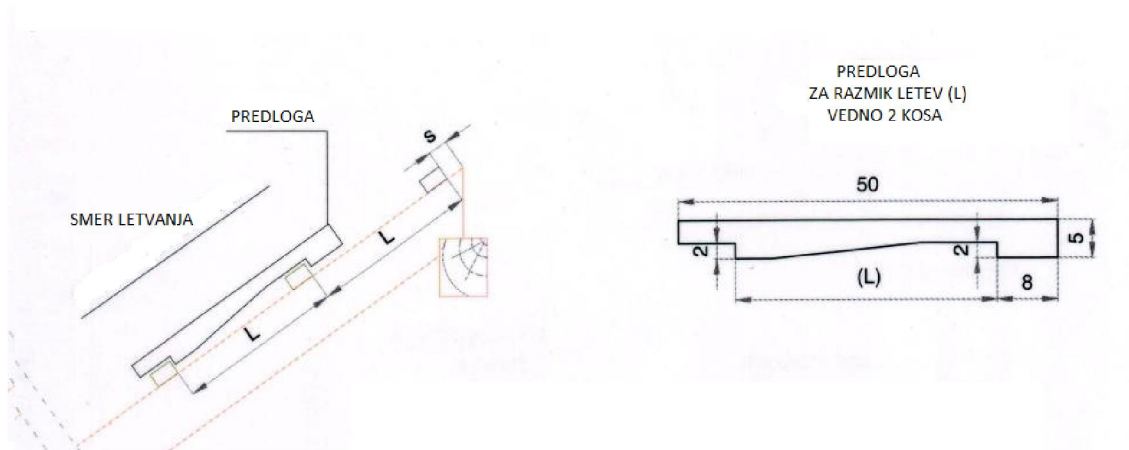
[Type here]

[Type here]

nagiba strehe) v cm.

Predloga za zakovičenje letev

Na podlagi teh dimenzij se izvaja letvanje strehe. Letvanje se dela z obvezno uporabo dveh predlog za letvanje.

Prva letev do strehe se postavlja po ožji strani na rob roga in tako zakoviči. Naslednja letev je zakovičena po širši strani na rog cca 27 cm od roba prve letve. Vse naslednje letve se zakovičijo po predlogah osnovnega razmika letev. S tem načinom se izvaja letvanje od strehe proti slemenu.

[Type here]